Ξηραντήρια

262α

Την θράκια.

. « . . . . . ενθ γαρ επράθησε θηβαίων Αλέξανδρες, άλλοι. δ' άλλα της σφέων κεφάλων εκόντες, είλχε την δε- μοιμέης οικίαν κατοιχόμενον ἀνδρωσόν[1] θυ ενθ- ωτης ουδ' ήμερος αμφί νύκτης και αυτίκα· ήρχε δε θρηικίη θίνας ίζης και ομώνυμος τη δε θαν- αγέης κδεν δ' όμοιος. ήδε γυνή ανήνος ήδε δον δί- ον αιδεσθείς της γυναικός, ως πον εαυτον εί- νδ, μετα δείσαν εμάχει συναναδαμασσέμεν. γδ- δο σέφας θυ πυ[illegible] χρυσίον εμίξη γ άργυρα

(1) Μακεδών τις θαρσαλίων λέγε ο Τρέβαρχος.

Τρέβ. Συναλλαγ. αρχαι. Τιμ. σύγγρ. τ. Β'. σ. 239.

Ἡ γραμμα. (Ἀναβιβάζει φρ)

"... ἐσὺ μαρ ἐμπάπος θηβαίων Ἀλέξανδρες, ἄλλοι. δ' ἄλλα θης σῴρενος ἐσσόθουν ἐσσόθες, εἶλχε θην δε- μουμφῆς οἰκίαν πασσιμαθων ἀνθρωπος" θυ ἐσσα- ιης ουδ' ἡμερος αὖθ' ὑβριζης μαι ανόηθος· ἤρχε δε γραμιὰ θηας ἴης μαι ομώννυος π θε θα- σῆρεύς τδεν δ' ὅμοιες. ἄδε μαρ θο μένος ~~ἄδε~~ θον βί- ον αιδεσθεις θης γυναικας, ως ἐνίεμπαν ἐαυθον ἀ- νδ, μετα δεῖπνον ἐμάχει συναναιδομένην. γ δε- θο σῴρας θυ π· αχα ~~χρυσέον~~ ἐζήτ γ ἀργυρα

"

(1) Μοιχεῦν ως θαραπαίνην ~~ἐμὲ~~ Τρῳάδαρχος.

Τρῳάδ. γυναικων αρεται Διὸ ἄγρα. Τ. Β'. σ. 229.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ